

VRŠOVICKÝ

5/2022

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Do jižní fasády vetkli stavitelé chrámu husitské heslo: „Pravda vítězí!“ Jak šel čas, čárka nad koncovým „i“ ve slově „vítězí“ odpadla a nápis se proměnil na „Pravda vítězi“ – vykřičník zůstal, jak symptomatické dnešní době, kdy pravda je jenom jednou z výpovědí, převážně vítězných stran. Pravdě poražených nasloucháno není, jaksi samozřejmě je pokládána za lež. Vtip toho nápisu na fasádě, potažmo stejného na prezidentské standartě, ale nespočívá v žádné odpadlé čárce, ani v pointě o tom, že pravdu píší vítězové, nýbrž v plném znění nikoliv Veritas Vincit – Pravda vítězí, ale Veritas Domini Vincit – Pravda Páně vítězí. Pravda Kristova je vítězná. Tak to mysleli naši statečnější husitští bratří, kteří si toto vetkli jako moto svého uvažování: nikoliv lidská pravda, nějaká proměnlivá entita, symbolon rozdrobený mezi tisíce držitelů, přičemž každý se sverepě drží té své pravdy: já mám svou pravdu, ty máš svou pravdu, a tak se můžeme navzájem těmi svými „kousky pravd“ mlátit po hlavě. Ne, nade vším vítězná je pravda Pánova. Pravda Stvořitelova, Pravda toho, který sám je Cestou, Pravdou i životem. Architekt tuto myšlenku vyjádřil rozdělením nápisu, kdy mezi oběma slovy je předěl v podobě kameninového pylonu, který byl zamýšlen jako podstavec pro sochu Krista: Pravda Boží vítězí! Při opravě fasády jsme zjistili, že právě v místech tohoto nápisu na jižní straně budovy, je omítka nejchatrnější, že nehrozí odpadnutí jenom háčků a čárek, ale prakticky celý nápis je na chatrném

základě. Důkladným studiem archivních záznamů jsme také přišli na to, že podoba písmen se v průběhu let měnila. Přemýšlel jsem, proč podoba nápisu byla jiná v 30. letech minulého století, a jiná v poválečném období. Přišli jsme na to, že za Protektorátu musel být nápis z budovy odstraněn. Pravda tehdy dostala přímý zásah na solar, a když se potom na budovu vracela, vzala na sebe opět novou podobu, žel Bohu chatrnou a Boha prostou – socha Kristova dodnes na našem kostele chybí a prázdný podstavec pro ní je němou výčitkou nám, že dokud Krista nevyvýšíme nad našimi životy, budou všechny naše proklamace pravdy stejně chatrné a zavádějící, jako ten nápis na našem kostele.

David Frýdl

MODLITBA ZA MÍR NA UKRAJINĚ

Zmrtvýchvstalý Kriste, i když před tebou zůstáváme v tichu, necháváme zaznít tuto vroucí modlitbu: dej, ať utichne střelba na Ukrajině! Přijmi do své lásky ty, kdo v důsledku násilí a války umírají, utěš truchlící rodiny, podpoř ty, kdo museli nastoupit na cestu vyhnanství. Tváří v tvář nepochopitelnému utrpení stále věříme, že tvá slova lásky a pokoje nikdy nepominou. Ty jsi odevzdal svůj život na kříži a otevřel jsi nám budoucnost, která sahá až za hranici smrti. Proto tě prosíme: dej nám svůj pokoj. Ty jsi naše naděje.

Bože lásky, jsme znepokojeni násilím v našem světě. Dej nám sílu být solidární s těmi, kdo trpí a kdo dnes žijí ve strachu a úzkosti. Posiluj naději všech, kdo v této milované části světa usilují o spravedlnost a mír. Sešli svého Svatého Ducha, Ducha pokoje, aby inspiroval vůdce národů i všechny lidi.

Amen

NEDĚLE V KVĚTNU

II. neděle po velikonocích (Misericordias Domini) 1. května

Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem. Aleluja! (Žalm 33, 5b-6a)

První čtení: Skutky 9, 1-20

Druhé čtení: Zjevení 5, 11-14

Evangelium: Jan 21, 1-19

III. neděle po velikonocích (Jubilate) 8. května

Nazývána také »Nedělí Dobrého pastýře«, neboť v evangelijním čtení (ve všech třech řádcích) se tento starozákonní titul Hospodinův (viz Ž 23, 1) vztahuje na Ježíše Krista.

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja! (Žalm 66, 1)

První čtení: Skutky 9, 36-43

Druhé čtení: Zjevení 7, 9-17

Evangelium: Jan 10, 22-30

IV. neděle po velikonocích (Cantate) 15. května

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja! (Žalm 98, 1.2)

První čtení: Skutky 11, 1-18

Druhé čtení: Zjevení 21, 1-6

Evangelium: Jan 13, 31-35

V. neděle po velikonocích (Rogate) 22. května

S plesáním to oznamujte, všude rozhlašujte, roznesťte to až do končin země: Hospodin vykoupil svůj lid. Aleluja! (Izajáš 48, 20)

První čtení: Skutky 16, 9-15

Druhé čtení: Zjevení 21, 10.22 - 22, 5

Evangelium: Jan 14, 23-29

VI. neděle po velikonocích (exaudi) 29. května

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hleďte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja! (Žalm 27, 7.8.9)

První čtení: Skutky 16, 16-31

Druhé čtení: Zjevení 22, 12-14. 16-17. 20

Evangelium: Jan 17, 20-26

Sk 7, 55-60

1Pt 2, 1-10

ev. Jn 14, 1-14

KŘÍŽE

Šel jsem v tomto týdnu po hřbitově, kde na jeho centrálním kříži uprostřed byl uveden citát z Janova evangelia 14. kapitoly, 6. verš: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ Přišly mi na mysl dva pohledy na to samé: kříž uprostřed hřbitova, na něm mrtvý Ježíš, který říká: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ Někdo si pomyslí: mrtvý hlásá živým, že je životem, ale přitom sám je mrtvý – takový je pohled nevíry. Kříž je v tomto pohledu tísnivou připomínkou vlastní konečnosti, omezenosti života, tragédií, která se dříve nebo později stane každému z nás. Kolik kritických slov už v tomto duchu bylo křesťanství adresováno, že je kultem smrti, že se člověka snaží zahnat do kouta v tom nejcitlivějším, co se nás může dotknout, a tím je smrt, jako jediná jistota života. Druhý pohled, pohled víry je zcela opačný: živý hlásá mrtvým, tedy těm, kteří dříve nebo později budou, nebo už jsou mrtví, že On sám je životem, tím, který jediný je živým, protože je pramenem života. Vnímáte ten diametrální rozdíl na jedno a to samé? Obyčejný kříž. Může stát uprostřed rozlehlého hřbitova, můžeme na něj narazit u cesty vedoucí lánem obilí, může se lesknout v záři poledního slunce na věži katedrály, můžeme ho najít na smutečném oznámení nebo kdekoli jinde. S čím svůj pohled na kříž upínáme? Je pro nás znamením smrti, nebo znamením života? Plusem nebo mínusem? Plusem je tehdy, je-li i náš pohled na kříž kladný. Takové je

přesvědčení, že křížem člověk získává, že život nemusí být jenom prostým součtem ztrát, na jehož konci zůstává nulová bilance, tedy nic, ale naopak, že život člověka je součástí bilance kladné, ať už předchozí ztráty byly jakkoliv veliké. To je pohled víry, která rozpoznává v kříži klad, plus, navýšení, že nám bude, nebo může být, přidáno. Nevíra nahlíží na kříž negativně. Ač tvarem je plus, říká nevíra, je kříž jedno velké mínus. Znamená ztrátu: tu největší, kterou člověk během života odepíše, samotný život když o něho přichází. Smrt je nevíře jednoznačným mínusem, odpisem veškerých předchozích investic: a že jich je život plný od začátku do konce. Kolik námahy, kolik úsilí, odříkání na straně vlastní i druhých, aby se život rozvinul? Všechny tyto investice budou jednou ze dne na den odepsány tak, že umřeme. Proč si to ještě připomínat, říká nevíra, proč se trýznit pohledem na mrtvé tělo, jítřit rány zobrazováním křížů, které přece byly popravčími nástroji, podobně jako šibenice nebo gilotina? Proto, odpovídá víra, co řekl ten, kterého na kříž přibili: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ Někdy lidé kladou nám křesťanům otázku: jaká je ta vaše cesta víry? Co je tím specifickým na křesťanství, v čem spočívá a jaká je cesta křesťanského náboženství? Zpravidla na takové dotazy odpovídáme výčtem pravidel, postulátů víry, méně tím, co jsem viděl napsáno na hřbitovním kříži: „Já jsem ta cesta,

pravda i život.“ Ježíš neukazuje nějakou novou, originální cestu k Bohu. Ani neříká: „toto všechno dodržujte a cestu k Bohu máte otevřenou.“ Neukazuje různé cesty, o kterých by podával různé reference. Říká: „Já sám jsem tou cestou, já jsem tou pravdou, já jsem tím životem.“ A dodává ke své výpovědi i druhou část, které rozumíme ještě o poznání méně, nežli té první: „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Dokonce ten dovětek zpravidla nebývá uváděn na hřbitovních, ani jiných křížích. Dílem proto, že by se to tam celé nemuselo pohodlně vejít, ale víc myslím že v obavě z toho, abychom se tak radikální výpovědi někoho nedotkli. „Jak NIKDO nepřichází k Otci, než skrze mě?“ diví se lidé: „To jako že Ukřižovaný má monopol rozhodovat o tom, kdo dojde nebo nedojde k Bohu?“ A ihned vyjmenovávají zástupy vyznavačů jiných věrouk, duchovní tradic a proudů. Co všichni židé, muslimové, hinduisté, animisté, agnostici, ti, kteří nevěří ničemu a nikomu a ti, kteří věří všemu a každému, jenom ten Kristus se jim tam jaksi nevejde, ti že k Bohu nedojdou, protože nepotkali Ježíše? Nepletme si však duchovní ani jiné cesty s Tím, který sám je cestou. Kristus ta slova říká jako vrcholnou výpověď o sobě: „Já JSEM ta cesta, pravda i život.“ Řecké výroky ego eimi – já jsem, obsažené v Janově evangeliu, jsou vyřčené se stejnou autoritou, jako když Bůh hovoří s Mojžíšem, který se ho ptá na jeho jméno: „Jsem, který jsem,“ odpovídá Bůh, nebo chcete-li: „Budu, který budu.“ „Byl jsem, kterým jsem byl.“ Když Kristus sám sebe označuje za cestu k Bohu, nepředstavujme si naivně jako děti, že chytout se Ježíše

je jako nastoupit do vláčku, který nás bezpečně doveze k Bohu. Jestliže však máte takovou víru, držte se ji, vždyť o tom tak zpívá i známý spirituál Vozičku, ke mně leť, já tomu ale rozumím jinak, ne že MY se chytne, MY nastoupíme, ale že ON chytne nás, ON nás protlačí uchem jehly, které svými proporcemi mnohanásobně překračujeme, a náš rozum a naše chtění na to zkrátka nestačí, (jak nás Bůh uchem jehly protlačí, jak zpívá Sváta Karásek). V takové víře byla a je ostatně stavěna většina křížů, včetně těch hřbitovních, nejenom aby náhodné poutníky upozorňovaly na eventualitu největšího životního plusu, který může proměnit prostý zápor v prostý klad, ale také aby křížem vyjádřili jejich stavitelé, že v okamžiku, kdy jsou u konce všechny životní cesty, kdy jsou sečteny s nejistými výsledky veškeré životní bilance, ještě zůstává za každým životem a jeho výsledky Ten, který sám je cestou, pravdou i životem a nikdo nepřichází k Otci, než skrze něho.

Amen

*Kázání o IV. neděli po velikonocích
14. května 2017 v Husově sboru
ve Vršovcích*

PROGRAM NA KVĚTEN

1.5.	neděle	9 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže H. Zezulková
1.5.	neděle	10-11.30 hod.	Výroční shormáždění	kostel / horní místnost
8.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D Frýdl
15.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
15.5.	neděle	17 hod.	O Jonášovi - dramatizace bib- lického příběhu pro děti	Divadlo MANA
21.5.	sobota	15-19.00	Sejdeme se na Desítce/Open House	Husův sbor
22.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
27.5.	pátek	17 hod.	schůze rady starších	sákristie
29.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
271724317 (Farní kancelář)
731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA, zapsaný spolek
asistent produkce: Tobiáš Frýdl, tel.
778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

PANE DOSTOJEVSKÝ, KU*VA, JAK TA VAŠE "JEDNA JEDINÁ DĚTSKÁ SLZA" POMOHLA RUSŮM?

"Skvělý, nadmíru talentovaný německý národ, národ filosofů a básníků, jenž světové kultuře daroval Luthera a Goetha, Nietzscheho a Wagnera, Kanta a Hegela, NESMÍ být obviňován ze zvěrstev, která páchá Hitler a jeho nejbližší okolí. NENESE žádnou odpovědnost za Osvětim, Majdanek, Buchenwald, Dachau a jiné projevy holokaustu. Ani za Varšavu srovanou se zemí, ani za desítky a stovky dalších zplundrovaných evropských měst a městeček. Pouze vulgární propagandista zaslepený nenávislnou germanofobií může nyní žádat odmítnutí všeho německého a mluvit o kolektivní odpovědnosti všech Němců. Neskrývané agresivní výpady proti velké německé kultuře včetně požadavků na její částečné vyloučení a zablokování nejsou ničím jiným než barbarskou omezeností a ukázkou černobílého vidění světa. Německý lid zakusil pod Hitlerovou vládou stejné utrpení a trýzeň jako jiné národy, a potřebuje proto v této smutné a těžké historické chvíli naši podporu a solidaritu."

Nevím. Neumím si představit, že by někde něco podobného vyšlo řekněme v roce 1945. Absurdní? Ano. Nebezpečné? Slabé slovo. Nevím o tom, že by se za druhé světové války někdo odvážil vystoupit s textem takto absurdního a nebezpečného ražení. Proč tedy dnes, v roce 2022, na něco takového v případě ruska (*poznámka překladatelky: autor píše slova rusko a rus zcela záměrně s malým písmenem*) narážíme?

Tragédie Ukrajinců se dnes zredukovala na hashtag #BuchaMassacre. Dobře se s ním pracuje, lokalizuje totiž nepřehlédnutelný megazločin do jednoho jediného městečka. To, že ve skutečnosti se podobných Buč v naší zemi - spolu s tím, jak ukrajinská armáda osvobozuje dobyté území - zjevuje a zjeví mnohem víc, je třeba vysvětlovat zvlášť. Buča není jediná, jen je v tuto chvíli nejzjevnější.

Je třeba vysvětlovat, že Buča (stejně jako všechny jiné Buči) nepředstavuje žádnou nešťastnou náhodu, žádný exces, žádnou hysterii "prostých chlapců" zahnaných válkou do kouta, ale ruským státem naplánovaný a metodicky plněný program, jehož cílem je částečně znevolnění a především zničení Ukrajinců.

Máme zmizet. Čtyřicetimilionový evropský národ má zmizet. Náš jazyk má zmizet. Také naše paměť má zmizet. Denacifikují nás, všechny do posledního Ukrajince. Deukrainizují nás tím, že nás zbavují života.

Když před časem jeden ruský funkcionář během rozhovorů v Istanbulu slíbil "snížení aktivit v kyjevském směru", nikdo netušil, o jakých aktivitách mluví. Mysleli jsme si, že jde o banální přesun vojenské techniky, o ostřelování raketami, o nálety. Používám výraz "banální", protože za 40 dnů války si lidé víceméně zvyknou a přestanou sebou trhat při každém zvuku sirény. Jenže ruská aktivita vypadala jinak.

Od počátku v této válce - stejně jako ve všech dalších válkách, které vedla - bojuje ruská armáda "nejstatečněji" s obyčejnými obyvateli. Jinak řečeno, ruská armáda je rozvětvená nacionálně-teroristická organizace se statisíci členy, ozbrojenými nejen absolutně bezhraniční krutostí, ale také výjimečným sadismem. rusko je teroristickým státním útvarem. Jeho posláním je rozsévat hoř, bolest a smrt. "rusko má svou výjimečnou cestu."

Tady jsou příklady jeho aktivit.

Střílení náhodných kolemjdoucích. Všech.

Střílení do aut, v nichž se lidé snaží utéct před smrtí. A střílení do všech, kdo v autě jedou, včetně žen a dětí.

Zničení každé živé bytosti ohněm a železem.

Házení bomb na lidské hlavy - kazetových, fosforových a všech dalších zakázaných. Házení bomb na nemocnice, divadla, muzea, knihovny a školky.

Masové vraždy kulkou do zátylku. Naši západoukrajínští předci zakusili tuto metodu popravy už v letech 1939-41. Oběť dostane kulku zezadu, zatímco klečí se svázanýma rukama. Je to postup, který byl normální v každém rusko-bolševickém vězení. Omlouvám se za výraz "normální". Přesnější bude slovo "rutinní".

Masové znásilňování. Žen i dětí. Masový projev něčeho archaicky zlého: zabít muže, znásilnit ženu. První a druhé před očima jejich dětí. (Pane Dostojevský, co jste to ku*va psal o jedné jediné dětské slze? Pomohlo to těm vašim rusům?)

Masové deportace ukrajinských občanů z okupovaných území kamsi do hlubin ruska. Vše se potvrzuje a opakuje: teroristé nemohou nebrat rukojmí.

Rabování. Loupeže. ruští vojáci se metodicky vloupávají do ukrajinských obydlí, do paneláků stejně jako do rodinných domků. Všude. Odnášejí si všechno, co vidí: oblečení, boty, alkohol, šperky, parfémy, počítače, mobily, nože, vidličky... A po sobě nechávají úlomky rozbitého světa a kupky vlastních exkrementů.

To jen abychom si připomněli velkou ruskou kulturu.

Dnes ráno jsem se přistihl při myšlence, jak moc bych si přál, kdyby všichni ti dotyční zůstali "jen" rabovači. To by znamenalo, že nehledě na vše zůstávají lidmi. Špatnými, ale lidmi. Jenže všechno to, co vidíme, svědčí o odlidštění. Spousta obyvatel ruska se úspěšně odlidštila. Tvoří antisvět. Tu část lidstva, která dobrovolně přešla k antilidství.

Toho dne, kdy poslední rusové opouštěli Buču, a dokončovali tak poslední epizody #Buchamassacre, předsedové jednotlivých frakcí Evropského parlamentu zplodili další výzvu k "ruskému národu". O tom, jak touží po usmíření. O velké ruské kultuře. O Čechovovi a Bulgakovovi. A samozřejmě o "Tolstojevském", tahle dvouhlavá příšera prostě nesmí chybět. O "společných hodnotách", pochopitelně od Dublinu až k Vladivostoku, jen nevím, proč ne až ke Kurilám? Jak se ale lze obracet k něčemu, co není? Vážení předsedové frakcí, máte hlavy? Že nemáte srdce, věděl jsem už dříve.

Myslel jsem si, že jsou hloupí. Už si to nemyslím. Jsou spoluúčastníky. Starají se jen o jediné: jak omluvit zločin. Jak být pobouřen #Buchamassacre, ale takovým způsobem, aby toto pobouření nepobouřilo rusko. A jak na tajňačku znesnadnit Ukrajině její odpor. Náš odpor ovšem trvá už přes 40 dnů. A bezmoc našich nepřátel se pomalu, ale jistě mění v agónii.

Bude jaro a bude Ukrajina.

Jurij Ihorovyč Andruchovyč

USTAVUJÍCÍ SHROMÁŽDĚNÍ NÁBOŽENSKÉ OBCE

Ustavující shromáždění nové náboženské obce konalo se dne 30. října 1923 na dvoraně metodistické církve od 20.00 za přítomnosti 193 členů a hostů. Shromáždění zahájil předseda rady starších v Nuslích bratr František Plechatý. Předsedou shromáždění byl poté zvolen bratr Zdeněk Bártl, jenž vzpomněl těch prvních pracovníků, kteří byli dne 1. dubna 1921 zvoleni do přípravného výboru a kteří bez prostředků a zkušeností konali těžkou průkopnickou práci. Dnes máme ve Vršovicích 4120 členů a 11.859,17 Kč z celkového jmění. Poté promluvil bratr farář Zeman a za metodistickou církev učinil projev kazatel dr. Dobeš. Byly provedeny volby první rady starších, která se ve schůzi dne 8. listopadu 1923 takto ustavila:

předseda Josef Kubíček

1. místopředseda Josef Horký

2. místopředseda Jan Baťka

jednatel Maxmilián Holman

pokladník Josef Jirsák

účetní Eduard pravda

archivář Otakar Macháček

zapisovatel Ferdinand Žák.

Dalšími členy byli: Josef Kratochvíl, Václav Jenč, Jan Šoltys, Josefa Slámová. Revizory účtů byli Jan Hejtmánek a Josef Kubíček. (Poznámka: bližší data o zvolených nejsou nikde v zápisech uvedena). Náboženská obec neměla ještě duchovního správce. Proto hned v první své schůzi usnesla se rada starších vyjednávat s bývalým kaplanem na Zbraslavi, nyní poštovním úředníkem tamtéž o podmínkách přijetí jako faráře ve Vršovicích Josefem Stalmachem..

Bratr Josef Stalmach nastoupil místo faráře dne 11. listopadu 1923 a působil tu do 31. března 1925, kdy na své místo z důvodů finančních rezignoval. Za farní kancelář sloužila místnost, kterou ve svém bytě ve Vinohradské ulici číslo 5 propůjčil bratr Josef Kratochvíl. Úřední hodiny byly od 15.30 do 17.00. Ke konání bohoslužeb byla propůjčena laskavostí ředitele reálky pana Rypky zpěvní síň ve školní budově.

Koncem roku založen byl při radě starších chudinský sbor mající zpočátku 107 členů. Pořádal divadelní představení, přednášky a sbírky a z výtěžku těchto podniků poskytoval peněžní pomoc a podporu potřebným příslušníkům.

Dle matričních záznamů bylo v tomto roce 13 křtů, 3 oddavky a 8 pohřbů. Na darech za úkony bylo vybráno 613 Kč.

Rada starších již od počátku se starala o získání pozemku na stavbu budoucího sboru. Dne 29. listopadu podala pražské obci žádost o prodej pozemku v ulici Štítného (dnešní Madridské) ve výměře 375 sáhů.

Rok 1924

V tomto roce byl založen kulturně-vzdělávací odbor, který vyvíjel zdárnou činnost. Také v Hostivaři počal sejeviti větší zájem o církev po členské schůzi 17. února tam pořádané. Posílení náboženského života naší mladé obce neměl nemálo přispěla návštěva bratra biskupa doktora Karla Farského, vykonaná dne 30. března, spojená s bohoslužbami a promluvou.

V den katolického svátku Božího Těla konán byl stejně jako roku loňského s dětmi výlet do Krče, kde o pobavení a občerstvení se postaraly naše sestry.

Po dlouhém jednání stran pozemku v ulici Štítného vyšlo najevo, že pozemek, za jehož darování bylo žádáno u pražské obce, není jejím majetkem, nýbrž majetkem Občanské záložny ve Vršovicích. Jednáno tudíž s Občanskou záložnou a sjednána kupní smlouva, dle níž pozemek sestávající ze tří parcel koupen za úhrnnou částku 200 Kč. Na zakoupení poskytla diecézní rada příspěvek 38.000Kč kterážto částka byla doplněna sbírkou z dřívějšíka na 50.000 Kč a jako první splátka proplacena. Zbytek kupní ceny ponechán na 6% úrok. Tím konečně praví se v zápise o schůzi rady starších z 5. prosince – "první platný krok k vybudování našeho sboru vykonán."

V tomto roce bylo vykonáno 90 křtů, 311 oddavek, 32 pohřbů. Na darech při úkonech bylo odvedeno 4.727 Kč.
výboru.

pokračování příště

CÍRKEV - DOKONČENÍ

No a já teď, sedmdesát let po téhle veselé události, jsem se kdesi dočetl, že ve skutečnosti tuhle disputaci o špičce jehly přiřkli ve středověku scholastikům jiní filozofové, kteří se jim tímto způsobem posmívali. Stalo se to však ve středověku, a to už je tak dávno, že si to ani nepamatuju. Ale když jsem se nad tím dnes zamyslel, napadlo mě, že vlastně i taková pošetilá úvaha by mohla mít případně své oprávnění.

Špička jehly, říkám si, není absolutní. Dáme-li ji pod mikroskop, zjistíme, že na jejím konci nějaký, byť zaoblený, miniaturní prostůrek je. Ale zkusme si představit absolutní špičku! Tam žádný prostůrek nejspíš nepřipadá v úvahu. Taková špička končí bodem, a pokud je ten bod rovněž absolutní, rovnal by se nule. A andělé, podle tehdejších představ, jsou bytosti nehmotné, takže když by si chtěli odpočinout, žádný prostůrek k uvelebení nepotřebujou! Klidně by mohli odpočívat na té neexistující absolutní špičce. Nehmotné bytosti se klidně vejdu i do nulového bodu. A tak jsem si řekl, že seholastici by snadno došli k tomu, že na absolutní špičku jehly by se muselo vejít nekonečné množství andělů, aniž by se tam mačkali. Takže, pane učiteli, je tu přece jen něco, o čem by se mohlo, byť letmo, zauvažovat. Ale na dlouhou učenou disputaci to nevydá.

Jiří Suchý

V lednu 2022 vzniklo při Husově sboru ve Vršovicích Komunitní centrum MANA jako doprovodný projekt k investičnímu grantu EU získaného za účelem opravy vnější části budovy kostela Husova sboru. Do konce roku 2023 je tedy možné účastnit se komunitních aktivit, které jsou pro účastníky zdarma. Co komunitní centrum nabízí? Vedle tvořivých aktivit jako jsou výtvarné a tvůrčí dílny (Výtvarné tvoření a Maska, loutka, kostým), divadelní dílny (Co takhle dělat divadlo a Nenech se odradit) a pohybové kurzy pro seniory (Zdravý pohyb) je zde například i kurz Konflikt jako výzva, který nabízí možnosti řešení konfliktů a sporů jak na osobní, tak na právní úrovni. Pro děti zde probíhá kurz Biblické příběhy, kde se děti seznamují s příběhy z Bible, ztvárňují je výtvarně, učí se tematicky zaměřené písně. Všechny aktivity mají jedno společné – nejsou to kurzy v tom slova smyslu, že člověk přijde a je něčemu učen, v něčem vzděláván. Jsou to skutečně doslova aktivity, kdy je velký prostor dán i účastníkům, jejich tvořivosti. Ti mohou přicházet s různými nápady a návrhy. Lektoři mají za sebou mnohaleté zkušenosti nejen ve svém oboru, ale i v přidružených oborech (např. muzikoterapie, arteterapie apod.). Proto svůj přístup staví na podpoře jakékoliv tvůrčí iniciativy. Každý lektor svou aktivitu staví především na tvůrčím procesu, nikoliv na výsledku. V tvůrčím procesu je možné dozvědět se o sobě i o světě spoustu užitečných věcí. Jak funguji ve společnosti nebo v komunitě, jak vnímám okolí, svět a jak ho vnímají ostatní. V KC MANA je k tomuto sdílení vytvořený prostor, který je bezpečný v tom smyslu, že respektuje každého jedince, jeho názor a pohled na život. KC MANA má zájem na tom, aby se zde potkávali lidé z různých sociálních skupin a v různých životních etapách: maminky s dětmi; lidé, kteří zrovna řeší náročnou životní situaci; senioři, kteří chtějí aktivně trávit čas; rodiny, které nemají peníze na kroužky pro své děti; lidé, kterým se prostě jen líbí koncepce aktivit.

Pokud mluvíme o kreativním procesu – i tady je potřeba, aby došlo k veřejnému výstupu. Aby každý měl možnost předvést to, co se mu podařilo, získal zpětnou vazbu, byl pochválen. Neplatí to jen o dětech. I dospělí chtějí být pochváleni za to, že jim něco jde. Něco, co nedělají profesionálně, nebo co se zrovna učí. Proto každý měsíc pořádáme ve Studiu MANA hudební večery Z plna hrdla. Oslovujeme všechny, kdo mají rádi hudbu, kdo si zpívají nebo hrají na nějaký nástroj. Pomáháme zájemcům se na hudební večer připravit a vystoupit. Nyní máme za sebou již 3 hudební večery, 29. května nás čeká další – s cimbálem!

Pomaličku připravujeme i divadelní výstupy. Přicházejí k nám dospělí lidé, kteří se věnují recitaci. Každý pátek s dětmi tvoříme divadlo, ukazujeme jim, co znamená vystoupit ze všednosti a začít si hrát. děti si píší scénáře, tvoří kostýmy a... hrají si společně se svými rodiči. Přijďte se k nám podívat, u nás budete vítáni!

Tereza Krčálová

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovických pracuje v současnosti v tomto složení:

Helena Zezulková (1954) - předsedkyně

Miloš Měřinský(1967)

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Karel Červený (1957)

Helena Valterová (1939)

David Frýdl (1974) – farář

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 29. 4. 2022

Jednání RS bylo zahájeno společnými modlitbami členů RS a písněmi písněmi 179 a 181. Aktuální stav hotovosti ke dni 29. 4. 2022: Banka: KB 166 809,93 Kč, MMB 5 276 327,95 Kč, Pokladna: 54 190 Kč

Bratr farář seznámil RS s hospodařením NO za 2021 a konečnou uzávěrkou. Průběžný stav hospodaření je:

Náklady: 3 023 797,70 Kč

Výnosy: 3 058 682,69 Kč

Účetní zisk: 134 884,99 Kč

RS projednala možnost elektronického vedení a zaúčtování účetních dokladů a evidence a možnost zavedení ekonomického softwaru. Záležitost bude dále projednána s paní účetní, která připraví účetní osnovu a jednotlivé postupy.

Br. farář informoval RS o přijetí dalších 3 osob z Ukrajiny v ubytovně Husova sboru v pokoji č. 2. RS souhlasí s jejich humanitárním ubytováním.

RS souhlasí s prodloužením pronájmu kopírky Canon u firmy COPYSERVIS o 1 rok.

RS projednala smlouvu s AZ jiskra s.r.o., která zajišťuje řešení požární bezpečnosti a BOZP (NO + Divadlo MANA). Bylo domluveno 50% snížení ceny. RS souhlasí s prodloužením smlouvy do konce roku 2022.

RS souhlasí s proplacením faktury za architektonický dozor firmy MCA atelier s.r.o. Faktura je účtována v rámci realizace opravy fasád Husova sboru.

RS souhlasí s proplacením faktury za stavební dozor firmy EC PARTNER s.r.o. v rámci rekonstrukce fasády budovy Husovy sboru.

RS souhlasí s proplacením faktury za opravu vodoinstalace v budově Husova sboru od firmy Ing. Libor Jurek.

*Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.
Úplné znění zápisu je k dispozici v kanceláři farního úřadu.*